

blättern vor >>

ECHT adj. indecl., adv., ab 1854; ‘wahrhaftig, authentisch’ – ‘prawdziwy, autentyczny’: (1854) 1957–1967 Żmichow.Listy I 257 *aż tu nagle znów smółka – echt smółka z najzieleńszej polskiej łąki*. o 1875 Kur.Świąt.nr 8 s.2, *WIECZ Pani K. – królowa mody zachwycała swoim “echt” paryskim czepeczkiem*. o 1884 Kur.Codz.nr 278 s.2, *WIECZ Szarpnął wąsa, co zwykł robić, gdy mu coś nie “echt” się widzi*. o 1898 Hul. s.37, *WIECZ Klucze od szafki zawierającej w sobie “echt” starkę, miała zawsze przy sobie*. o vor 1900 Sw *E[cht] idealista. E[cht] interes*. o (vor 1946) 1985 mündl., KURZOWA 156 *To jest echt Polak*. – Sw (u.n. żart.) sowie KURZOWA (żart.). ◇ **Etym:** nhd. *echt* adj., ‘unverfälscht, rein’, PFEI. ❖ Die Anführungsstriche deuten wohl an, daß es sich um Umgangssprache bzw. Slang handelt; das gilt auch für den Beleg aus KURZOWA (Regionalwortschatz aus Lemberg).

blättern vor >>